ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-82

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Β'
ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ
23
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.39'—Δύσις 5.39'
Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος
- Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 19.4, ἐλ. 7.4
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 765.2

Η ΒΕΒΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ

Ἡ συνάδελφος «Ἑστία», ἐπανερμένη χθὲς εἰς τὴν διατύπωσιν ν ἀνησυχιῶν της περὶ τοῦ ἐνδεμένου μιᾶς ἀποπείρας διὰ τὴν αίαν ἁρπαγὴν τῆς ἐξουσίας ἢ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κρατούσης ξεως καὶ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἱεσινὴν μας βεβαίωσιν ὅτι ταῦτα ν ἐδύνατα σήμερον καὶ ὅτι οἱ δήποτε ἀπόπειρα θὰ συνετρίβετο ατὰ τρόπον σκληρὸν διὰ τοὺς τολτίας, μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι καὶ ταν, πρὸ τοῦ πραξικοπήματος τῆς ης Ὀκτωβρίου διετύπωνε τὰς χετικὰς ἀνησυχίας της, πάλιν ἠείς ἐβεβαιοῦμεν ὅτι τίποτε ἀποὕτως δὲν ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ καὶ τι ἡ τάξις ἠτο ἐξησφαλισμένη.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ἡ συνάδελφος τὰ τῆς ὑπενθυμίσωμεν ὅτι εὐθὺς ετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 9ης Ἰουλίου πανειλημμένως καὶ φορτικῶς ἐπεείναμεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ταίστης δυνατῆς διευθετήσεως τῆς αθεστωτικῆς ἐκκρεμότητος διὰ ῆς ἐπισπεύσεως τῆς ἀποφασισθείης τότε διαδικασίας διὰ τὸ δημοῆφισμα, διότι δὲν ἐχρειάζετο αμμὶα ἐξαιρετικὴ ὀξυδέρκεια διὰ ὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τοὺς ἐκ τῆς ρατάσεως ἐκείνης τῆς ἐκκρεμότος σοβοῦντας πολυειδεῖς κινδύους. Καὶ ἐτονίζομεν αὐτοὺς τοὺς ινδύους καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν ἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, καθ' ἣν πεφασίσθη ἢ μετὰ μῆνας διενέρεια τοῦ δημοψηφίσματος καὶ πρὸ ῆς ἀναχωρήσεως τοῦ τότε πρωυπουργοῦ διὰ τὴν Βαυαρικὴν ουτρόπολιν καὶ συνεχῶς. Σήμερον μως— ὅπως, ἄλλωστε, ἀναγνωρίει καὶ ἡ «Ἑστία»— ἡ κατάστασις χει ἀρδην μεταβληθῆ. Καθεστωτικὴ ἐκκρεμότης δὲν ὑφίσταται ιλέον. Ἀντιθέτως, ὑπάρχει εἰς τὸν ρόνον ὁ συνταγματικὸς Βασιεύς, ἀνεγνωρισμένος ὡς ὕπατος ῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων ρυμιστὴς ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ τὴν μεγίστην πλειονότητα ῶν πολιτικῶν κομμάτων, φυσικὸς δὲ ἀρχηγὸς τῶν ἐνόπλων τῆς χώας δυνάμεων. Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι μία ἀπόπειρα πρὸς βιαίαν ἁρταγὴν τῆς ἀρχῆς θὰ ἐστρέφετο οὐσιωδῶς ἐναντίον αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐστεμμένου Ὑπάτου συνταγματικοῦ ρυθμιστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ παρηγκωνίζετο ἀνευλαβῶς παρὰ τῶν τυχὸν τολμητῶν.

Ἀλλὰ — θὰ ἠδύνατο νὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς — ἀρνεῖσθε ὅτι ἐφ' ὅσον ἀγγίζομεν πρὸς τὰς ἐκλογὰς, πυκνοῦνται αἱ φῆμαι περὶ τεκταινομένων ἐκτρόπων ἐξ ὡρισμένης κατευθύνσεως; Ἀγνοεῖτε μερικὰς χαρακτηριστικὰς συγκεκαλυμμένας ἀπειλάς, ἐκστομιζομένας εἰς προεκλογικὰς ἀγορεύσεις ἢ δηλώσεις κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκλογικῶν τινων περιοδειῶν; Κάθε ἄλλο. Ἀκούομεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος τὰς ἐν λόγῳ φήμας καὶ ἀναγινώσκομεν τὰς προεκλογικὰς αὐτὰς μεγαληγορίας, τοὺς φραστικοὺς αὐτοὺς «παλληκαρισμούς». Ἀποδίδομεν, ὅμως, εἰς ὅλα αὐτὰ τὴν σημασίαν ποὺ ἀξίζουν. Τὰ θεωροῦμεν, δηλαδή, ὡς προσπαθείας ἐκφοβισμοῦ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀφελεστέρων ἐκ τῶν ἐκλογέων ἤ, τὸ πολύ, ὡς εὐσεβεῖς πόθους τῶν ἐθισθέντων εἰς αὐτὴν τὴν τακτικὴν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀνίκανοι νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς μίαν κανονικὴν, ὁμαλήν, ἔννομον κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ τοῖς ἦτο ἀδύνατον νά..... εὐδοκιμήσουν. Καὶ ἔχομεν τὴν ἀκροτάτην βεβαιότητα ὅτι μία κυβέρνησις, ὡς ἡ παροῦσα, ἐάν θέλῃ — καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ θέλῃ — ἔχει ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ προλάβῃ οἱανδήποτε ἔκνομον ἐκδήλωσιν πρὸ τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ μετὰ τὰς ἐκλογάς. μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας, συμφώνως πρὸς τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα, κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως. Ἡ παροῦσα κυβέρνησις δὲν πολιτεύεται. Ἐκλήθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα διὰ νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος πρὸς τὴν ὁμαλότητα καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθέραν θελήσεως, ὁ δὲ Βασιλεὺς οὕτως ἐνεργήσας, ἠρμήνευε πλήρως τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς χώρας πειθαρχοῦν, ἐν τῷ συνόλῳ των, εἰς τὰς νομίμους ἀρχὰς καὶ, πρὸ πάντων, εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνσαρκοῦντα τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν. Καὶ διὰ τοῦτο ἐτονίζομεν χθὲς ὅτι ἡ οἱαδήποτε ἀπόπειρα ἁρπαγῆς τῆς ἐξουσίας παρὰ θρασέων κινηματιῶν, θὰ εἶχεν ἀμεσωτατα συντριπτικὰ ἐναντίον των ἀποτελέσματα, καὶ διὰ τὸν λόγον ἀκόμη, ὅτι ὁ λαὸς δὲν θὰ ἠνείχετο οἱανδήποτε παρ' οἱουδήποτε ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς κυριαρχικῆς του θελήσεως.

Γνωρίζομεν, ἄλλωστε, καὶ ἐκ τοῦ ταραχώδους παρελθόντος μας ὅτι ὅλοι οἱ προεκλογικοὶ φραστικοὶ παλληκαρισμοί, ὅλαι αἱ πλατύστομοι ἀπειλαὶ περὶ μὴ παραδόσεως τῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ὑποδεικνυομένους ἀπὸ τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἐκπνέουν οἰκτρῶς καὶ ἐπαισχύντως μόλις ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία ἐκδηλωθῇ. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς Κυριακῆς, οἱαδήποτε καὶ ἂν θὰ εἶνε, θὰ ὑποταχθοῦν οἱ πάντες — καὶ περὶ τούτου ἂς μὴ ὑπάρχῃ καμμία ἀμφιβολία. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ, ἄλλωστε, νὰ ὑπενθυμίσωμεν μίαν σοφὴν ὄντως παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν ἐξέφερεν ὁ κ. Κονδύλης ἄλλοτε, ἀναφερόμενος εἰς τὸ κίνημα τῆς ὅης Μαρτίου τοῦ 1933: «Ἡ ἱστορία διδάσκει — εἶχεν εἴπει — ὅτι κινήματα ἡμπροῦν νὰ γίνουν ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους πλὴν τῶν παραμονῶν καὶ τῆς ἐπιούσης τῶν ἐκλογῶν». Ἡ ὀρθοτάτη αὐτὴ παρατήρησις δὲν ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς κινηματίας τῆς ὅης Μαρτίου....

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ τώρα νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σκέψεις μας, τὰς ἐξηγούσας τὴν κατηγορηματικὴν βεβαιότητα, μὲ τὴν ὁποίαν σήμερον ἀποκρούομεν τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς βιαίας ἀνατροπῆς τῆς ἐννόμου τάξεως. Εἶνε προφανὲς ὅτι οἱ ἐκ παλαιᾶς ἕξεως ὀνειρευόμενοι τυχὸν νέα κινήματα, ἐὰν εἶνε στοιχειωδῶς λογικοί, δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ἐπιχειρήσουν τι πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἢ τὴν ἐπιοῦσαν ἀκριβῶς τῶν ἐκλογῶν. Θὰ ἤλπιζον μόνον ἐπὶ μιᾶς μετεκλογικῆς ἀκυδερνησίας, θὰ ἐκερδοσκόπουν μόνον ἐπὶ μιᾶς ἐλπιζομένης παρ' αὐτῶν δυσκολίας διὰ τὸν σχηματισμὸν βιωσίμου κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ μιᾶς μελλούσης νὰ χρονίσῃ κυβερνητικῆς ἐκκρεμότητος, μὲ ἀτέρμονας καὶ χθαμαλῆς φύσεως διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν προσπαθούντων νὰ συνεργασθοῦν πρὸς καταρτισμὸν κυβερνήσεως κομμάτων. Μόνον μία τοιαύτη μετεκλογικὴ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως, μὲ τὴν ἀφεύκτως μέλλουσαν νὰ ἐπακολουθήσῃ, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, λαϊκὴν ἀπογοήτευσιν καὶ ἐξέγερσιν θὰ ἠμποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ ἔρεισμα διὰ μίαν ἔκνομον παρέμβασιν κινηματιῶν, ἐμφανιζομένων τότε ὡς ἐρμηνευτῶν τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως, ὡς σωτῆρων.

Διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ κίνδυνος τοιαύτης μετεκλογικῆς ἐξελίξεως, εἶνε αὐτονόητος ἡ ἀνάγκη ὅπως τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς νομιμότητος καὶ τῆς τάξεως, συναισθανόμενα τὰς εὐθύνας των, βοηθήσουν ἐκθύμως τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα εἰς τὸ ρυθμιστικὸν ἔργον του ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῶν ἐκλογῶν. Ἀπὸ τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς ἐκλογεῖς ἐπίσης τῆς Κυριακῆς ἐξαρτᾶται νὰ ἐνισχύσουν διὰ τῆς ψήφου των τὸν Λαϊκὸν κόμμα — κόμμα τάξεως καὶ νομιμότητος — ὅταν τόσον ἐπικαίρως, ἄλλοι φροντίζουν νὰ ἀποκαλύπτουν ἑαυτοὺς τόσον ὀλιγωροῦντας διὰ τὴν παγίωσιν τῆς ἐννόμου ὁμαλότητος, πού, ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς συνθήκας, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα προϋπόθεσιν ὑπάρξεως.

Τέχνη καὶ ζωή

Φιλολογικὴ ὑπερπαραγωγὴ

Στὴν Ἀγγλία

Τώρα ποὺ στὴ Γαλλία ἡ φιλολογικὴ παραγωγὴ παρουσιάζει μιὰ καταπληκτικὴ χαλάρωση, ἀντίθετα τὴν Ἀγγλία παρατηρεῖται ἕνα φαινόμενο κατακλυσμοῦ νέων βιβλίων. Τὸν περασμένο χρόνο, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴ στατιστική, ἡ παραγωγὴ φιλολογικῶν ἔργων ἐσημείωσε ρεκόρ πρωτοφανὲς στὰ χρονικὰ μὲ δέκα ἑπτὰ χιλιάδες νέα ἔργα! Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι οἱ Ἄγγλοι κριτικοὶ τάχουν χαμένα καὶ ὁμολογοῦν τώρα ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσουν εἰς τὸ ἑξῆς τὴ φιλολογικὴ κίνηση ποὺ προχωρεῖ μὲ τόσο γρήγορο ρυθμό. "Ἕνας ἄνθρωπος μέσα σ' ἕνα χρόνο δὲ μπορεῖ φυσικὰ νὰ διαβάσῃ περισσότερα ἀπὸ δυὸ ἑκατοντάδες βιβλία καὶ πάλι ἂν δὲν ἔχει νὰ κάνῃ ἄλλη δουλειά. Ἀλλὰ καὶ δέκα φιλολογικοὺς κριτικοὺς ἂν ἔχῃ μία ἐφημερὶς δὲν εἶνε εὔκολο νὰ εἶνε τελεῖος ἐνημερη.

Πρώτη συνέπεια αὐτοῦ τοῦ βιβλιοκατακλυσμοῦ εἶνε ὅτι ἡ κριτικὴ ἔχει ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τὴ διαφήμιση. Οἱ ἐκδότες δημοσιεύουν ρεκλάμες στὶς ἐφημερίδες γιὰ ὅλα τὰ νέα βιβλία ποὺ βγάζουν, καὶ ἡ κριτικὴ περιορίζεται σὲ δυὸ-τρεῖς μόνο γραμμὲς γιὰ κάθε βιβλίο, ποὺ κι' αὐτὲς εἶνε περιττὲς βέβαια γιατὶ δὲν βοηθοῦν σὲ τίποτα τὸν ἀναγνώστη. Ἡ ἀνάλυση τῶν νέων ἔργων ἔχει καταργηθῆ ἐντελῶς, ἡ κριτικὴ συνίσταται ἀποκλειστικὰ σὲ μερικοὺς συμβατικοὺς ἐπαίνους καὶ πρέπει νὰ εἶνε πολὺ μεγάλος καὶ ἔνδοξος ὁ συγγραφεὺς γιὰ ν' ἀφιερωθῇ ὁλόληρο ἄρθρο σ' ἕνα νέο ἔργο του.

Μιὰ ἄλλη συνέπεια τῆς φιλολογικῆς ὑπερπαραγωγῆς εἶνε ὅτι τὰ βιβλία διαιροῦνται σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες, τὰ διασκεδαστικὰ καὶ τὰ φιλολογικά. Ἀλλ' ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τὰ ἐνενήντα ἑνέα ἑκατοστὰ τῆς παραγωγῆς καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὰ νέα φιλολογικὰ ἔργα πέφτουν μέσα στὸν ὠκεανὸ τῶν διασκεδαστικῶν καὶ χάνονται. "Ἑνας νέος συγγραφεὺς ποὺ ἐλοδοξεῖ νὰ δημοσιεύσῃ ἕνα φιλολογικὸ ἔργο διατρέχει τώρα τὸν ἔκατο κίνδυνο νὰ μὴ διαβασθῆ ἀπὸ κανένα καὶ νὰ περάσῃ τελείως ἀπαρατήρητο τὸ ἔργο του.

Μιὰ ἄλλη ἀκόμη συνέπεια εἶνε ὅτι ἀφοῦ ἔχει καταργηθῆ ἡ κριτικὴ ἀνάλυση ἔχει μαζὶ καταργηθῆ καὶ κάθε ἐπίκρισι. "Ὅλα τὰ νέα ἔργα εἶνε ὅλα ἀνεξαιρέτως «ὑπέροχα ἀριστουργήματα» καὶ ὅλοι οἱ συγγραφεῖς εἶνε μεγαλοφυεῖς δημιουργοὶ ἀντάξιοι τοῦ Σαίξπηρ. Μὲ λιγώτερο δὲν συμβιβάζεται κανείς. Καὶ ἂν συμβῇ νὰ γίνῃ καμμιὰ κριτικὴ λίγο πειὸ λεπτομερὴς θ' ἀναφέρεται πάντοτε κατὰ κανόνα στὴ διασκεδαστικὴ ἀξία τοῦ ἔργου. Γιὰ τὴ φιλολογικὴ ἀξία πολὺ σπάνια μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος.

Μιὰ βαθειὰ παρατήρηση ἑνὸς "Ἀγγλου δημοσιολόγου εἶνε ὅτι τὸ κοινὸν δὲν ἀνέχεται τὴν κριτικὴ κι' αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ ἔχει ξεπέσει τόσο πολὺ ἡ κριτική. Οἱ ἀναγνῶσται ποὺ διαβάζουν ἕνα ἔργο ἐλαφρᾶς φιλολογίας καὶ διασκεδάζουν μ' αὐτὸ δὲν ἀνέχονται ν' ἀκούσουν ὅτι δὲν εἶνε ἀριστούργημα γιατὶ τοὺς χαλᾷ τὸ κέφι ἡ δυσμενὴς κριτική. Θέλουν νὰ τοὺς πῇ ὁ κριτικὸς ὅτι εἶνε ὑπέροχο καὶ ἀξιοθαύμαστο καὶ τότε μένουν εὐχαριστημένοι. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πολὺ λίγοι κριτικοὶ εἶνε διατεθειμένοι νὰ γράφουν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ γι' αὐτὸ οἱ περισσότεροι προτιμοῦν νὰ σιωποῦν ἀντὶ νὰ γράφουν «κούφιους ἐπαίνους γιὰ ἀδειανὰ ἔργα».

Δὲν λείπουν ὅμως καὶ οἱ κριτικοὶ ποὺ ἐννοοῦν νὰ πηγαίνουν σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο τοῦ κοινοῦ καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχουν ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ ποὺ ἀνακαλύπτουν καθημερινῶς νέους μεγαλοφυεῖς συγγραφεῖς ἂν καὶ τὰ ἔργα των μοιάζουν τόσο μὲ φιλολογικὰ ἔργα ὅσο μοιάζει ὁ χάρτινος ἀετὸς ἑνὸς παιδιοῦ μὲ τὸ ἀεροπλάνο τῆς «Ἰμπήριαλ Ἀίργουαΐς», ὅπως ἔγραφε τελευταία ὁ κριτικὸς Χουΐτμαν.

Ἐν τούτοις αὐτὴ τὴν κατάσταση ὑπάρχουν μερικοὶ Ἄγγλοι διανοούμενοι ποὺ τὴν ἐξετάζουν κάπως διαφορετικά. Ἐν πρώτοις λέγουν ὅτι μοναδικὸς κριτικὸς τῆς ἀξίας τῶν φιλολογικῶν ἔργων εἶνε ὁ Χρόνος καὶ αὐτὸς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν «πολὺ ἐντιμος κύριος». Ἡ κριτικὴ ποὺ κάνει ὁ Χρόνος εἶνε πάντοτε δικαία καὶ δὲν ὑπάρχει ποτὲ καμμία περίπτωση συγγραφέως ποὺ τὸν ἔχει ἀδικήσει ὁ Χρόνος. Αὐτὸς μόνος στὸ πέρασμά του βγάζει τοὺς καλοὺς συγγραφεῖς στὴν ἐπιφάνεια καὶ βουλιάζει ἀμείλικτα ὅλους τοὺς μέτριους.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Εἰς τὴν θαλασσοκράτειραν

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ νέου Βασιλέως Ἐδουάρδου Η'

Τὸ διάγγελμα πρὸς τὸν λαὸν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Τηλεγρ.).— Ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις τοῦ νέου Βασιλέως Ἐδουάρδου Η' ἐγένετο σήμερον τὴν πρωΐαν μὲ ὅλους τοὺς ἐκ παραδόσεως τηρουμένους μεσαιωνικοὺς τύπους καὶ μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν βασιλικὴν ἀνακήρυξιν εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὸν γωνιαῖον ἐξώστην τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ἅγ. Ἰακώβου — ὁπόθεν ἀνεγνώσθη ἡ προκήρυξις — τὸ ἀπαραίτητον μικρόφωνον τοῦ ραδιοφώνου.

Αἱ σχετικαὶ προετοιμασίαι, πρὸς ἐπένδυσιν τοῦ ἐξώστου μὲ τὴν βασιλικὴν προφύραν καὶ τὰ βασιλικὰ σύμβολα ἔγιναν ἀπὸ βαθείας νυκτός. Τὴν 10ην ἀκριβῶς κήρυκες, φέροντες μεσαιωνικὴν στολήν, ἐσάλπισαν καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Στέμματος, ὅστις, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Νόρφωλκ καὶ ἄλλων ἀξιωματούχων, ἀνέγνωσε τὸ πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ ἀνακηρύσσεται ὁ Ἐδουάρδος Η'. Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν. Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐκ 3.000 ἀνδρῶν, αἵτινες εἶχαν παραταχθῆ μέχρι τοῦ Χρηματιστηρίου, παρουσίαζαν ὅπλα, ἐνῷ τὰ πυροβολεῖα ἔρριπτον 41 κανονιοβολισμοὺς — ὅσα τὰ ἔτη τοῦ νέου Βασιλέως — καὶ αἱ σημαῖαι ὑψοῦντο. Ἡ ἰδία τελετὴ διεξήχθη εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἀπὸ τῶν ἑξωστῶν τῶν Δημαρχείων κατόπιν δὲ αἱ ὑψωθεῖσαι σημαῖαι ὑπεστάλησαν καὶ παρέμειναν ἐκ νέου μεσίστιοι, συνεχιζομένου τοῦ διακοπέντος πένθους.

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Ἀθην. Πρ.).— Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς δημοσιεύει τὴν ἠθλωσιν, εἰς ἣν προέβη χθὲς ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ὁ Η' ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Στέμματος. Ἐν αὐτῇ ὁ Βασιλεὺς λέγει μεταξὺ ἄλλων:

«Ὁ πατήρ μου εἶχε δηλώσει κατ' ἐπαναλήψιν, ὅτι εἷς τῶν σκοπῶν τῆς ζωῆς του ἦτο ἡ διατήρησις συνταγματικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ χώρᾳ. Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἀκολουθήσω τὸ παράδειγμα τοῦ πατρός μου καὶ ὡς αὐτὸς νὰ ἐργασθῶ καθ' ὅλην τὴν ζωήν μου ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐημερίας ὅλων τῶν τάξεων τῶν ὑπηκόων μου».

Ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε διαγγέλματα καὶ πρὸς τὸν στόλον καὶ τὴν ἀεροπορίαν. Ἐν τῷ διαγγέλματί του πρὸς τὸν στόλον ὁ Βασιλεὺς θεωρεῖ τὴν ἀποτελεσματικότητα καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ στόλου ὡς τὸ σπουδαιότερον ζήτημα διὰ τὴν Ἀγγλικὴν Αὐτοκρατορίαν.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Ὁ νέος Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν στρατόν:

«Ἐπιθυμῶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἀναρρήσεώς μου εἰς τὸν θρόνον, νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν στρατὸν διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν οὗτος εἰς τὸν προσφιλῆ μου πατέρα. Ἀναμιμνήσκομαι μετ' εὐγνωμοσύνης τόσον εὐγενῶς ἀνταπεκρίθη ὁ στρατὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ὑπερηφάνως ὁ πατήρ μου ἐστήριζεν ἐπ' αὐτὸν καὶ πόσην οὗτος ἐπέδειξε νομιμοφροσύνην, ἀνδρείαν καὶ ἀποφασιστικότητα».

Περαιτέρω ὁ Βασιλεὺς ἀναφέρει, ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι του ὡς ἀξιωματικοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου, προσεπόρισαν εἰς Αὐτὸν πολύτιμον πεῖραν. Τὸ διάγγελμα καταλήγει οὕτως:

«Ἐν ὄψει τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω, θὰ αἰσθανθῶ ἐμαυτὸν ἰσχυρότερον ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν γνωρίζω ὅτι δύναμαι νὰ ἔχω ἐπὶ τῆς ἀκλονήτου πίστεως τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων τὸ Στέμμα καθ' ἅπασαν τὴν Αὐτοκρατορίαν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΝΤΟΥΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Τηλεγραφ.).— Ὁ κ. Μπάλντουϊν, ὁμιλῶν χθὲς τὴν νύκτα ἀπὸ ραδιοφώνου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Θρηνοῦμεν τὸν ἐκλιπόντα Βασιλέα ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Ἑκατομμύρια ἀνθρώπων αἰσθάνονται ὅπως ἐγὼ τὸ κενὸν, τὸ ὁποῖον ἀφήνει ὁ ἀποθανὼν Βασιλεὺς, ὅστις ὑπῆρξεν ἐν ζωῇ φίλος λατρευτὸς διὰ πάντας. Ἐπὶ μακρὸν ὁ κόσμος θὰ φαίνεται ἄνευ αὐτοῦ ὡς κάτι ἀπὸ τὸ ὁποῖον λείπει ἡ αἴγλη καὶ ἡ ζωογόνος πνοή. Ἑκατομμύρια χειρῶν θὰ ἐτείνοντο πρὸς τὴν Βασίλισσαν, ἂν ἦτο δυνατὸν τοῦτο, καὶ δάκρυα συμπαθείας θὰ ἔρρεον ἐνούμενα μὲ τὰ ἰδικά της. Διὰ τὸν ἐκλιπόντα Βασιλέα δὲν ὑπῆρξεν ἀνάπαυλα ἐπὶ εἰκοσιπέντε συναπτὰ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ἐβασίλευσε καὶ ἐνῷ ὁ κόσμος διετέλει εἰς βαθεῖαν ἀνησυχίαν, ὁ Βασιλεὺς οὐδέποτε εἰς οἱανδήποτε περίοδον, ἐφάνη, ὅτι ἀμφέβαλλε περὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἡσυχίας, τῶν ὁποίων θ' ἀπήλαυεν ἀδιαταράκτως ὁ λαός του».

Ὁ κ. Μπάλντουϊν, ἀναγνωρίζων ὅτι διὰ τὸν Βασιλέα ὑπῆρξε μεγάλη εὐτυχία νὰ ἴδῃ κατὰ τὰς τελευτάς του Ἰωβηλαίου του πόσον ὁ λαός του ἦτο ὑπερήφανος δι' αὐτὸν ὡς Βασιλέα καὶ πόσον τὸν ἠγάπα ὡς ἄνθρωπον, ἀναφέρει πόσον ὁ Βασιλεὺς εἶχε συγκινηθῆ ἐκ τῶν ἐκδηλώσεων ἐκείνων εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ του.

«Ἦτο τόσον γλυκὺς — συνέχισεν ὁ κ. Μπάλιτουϊν — τόσον ἥρεμος πάντοτε καὶ ἡ γλυκύτης του αὕτη ηὔξησε τελευταίως εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἀπέκτησεν ἀταραξίαν τοσαύτην, ὅσην ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζεται διὰ μακρὺν ταξίδιον καὶ τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ πραγματοποιηθῇ τόσον ταχέως. Κατὰ τὸ τέλος τῆς τελευταίας του ἀσθενείας ὁ Βασιλεὺς εἶχε βραχείας περιόδους καθ' ἃς συνήρχετο, ἔθετε διαφόρους ἐρωτήσεις, ἔκαμνε καλοκαγάθως διαφόρους παρατηρήσεις καὶ ἐξέφραζεν εὐγνωμόνως τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην πρὸς αὐτὸν λατρείαν. Εἰς μίαν ἐκ τῶν στιγμῶν τούτων ἠρώτησε τὸν γραμματέα του:

—Πῶς ἔχει ἡ Αὐτοκρατορία;

Καὶ ὅταν αὐτὸς ἀπήντησε: «Τὸ πᾶν ἔχει καλῶς», ὁ Βασιλεὺς ηὐχαρίστησε τὸν γραμματέα του μὲ μειδίαμα καὶ περιέπεσεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰς ἡμικωματώδη κατάστασιν. Ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του μέχρι τέλους. Αἱ ἀρεταί του ὑπῆρξαν ὁ ὁδηγὸς τῆς ζωῆς του. Ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν μνήμην τοῦ Βασιλέως Γεωργίου — κατέλῃξεν ὁ κ. Μπάλντουϊν — εἶνε νὰ συσπειρωθῶμεν περὶ τὸν νέον Βασιλέα καὶ νὰ παράσχωμεν εἰς αὐτὸν ἔρεισμα ἰσχυρόν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κληροδοτεῖ εἰς τὸν υἱόν του τὸν θρόνον, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος παρέλαβεν ἐκ τοῦ πατρός του καὶ κληροδοτεῖ αὐτὸν μὲ στερεώτερα θεμέλια, μὲ τὸ ἠθικόν του κῦρος, τὴν τιμήν του καὶ τὴν μεγαλοπρέπειάν του ἔτι μᾶλλον ἀνυψωμένα».

Μία ἄποψις τῶν Ἀνακτόρων τοῦ Σάντριγκαμ χιονισμένων, ληφθεῖσα ἐξ ἀεροπλάνου, ἐνῷ ἀκόμη ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἐπάλαιε πρὸς τὸν θάνατον.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑΜΥΝΑ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΑΣ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος.—Ὁ νόμος περὶ οὐδετερότητος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς συζητήσεις, ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους,

Θεάματα

(Ἀπογευματινοί καὶ ἑσπερινοί)

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Ἀστὴρ Ἀνατολῆς». ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ ἐπιστολὴ σπὶ Ἀλέξανδρον». ΠΑΛΛΑΣ. Χ. Χυμενοπουλάτος. ΜΟΝΤΑΝΑ. Μπὶ Χ-ρ σ ἀστὴρ Λάμψαν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ «Μαζουρκα». ΔΙΤΙΑΝΙ. «Κόρες Ἑτέων». Β' ἑβδομάς. ΕΛΠΙΣ. Ἀνάμεσα σὲ δυὸ κυρίες. ΕΛΛΑΣ. Ἡ περιπετειώδης. ΕΠΑΝΕΝΟΣ. «Ἐπιφανὴς νύμφευσις». ΕΠΙΡΕ. Ἐπιστολὴ ἀγάπης. ΤΙΤΑΝΙΑ. «Σὲ ἀγαπῶ». ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἀγάπη ἀνθρώπου». ΑΡΗΣ. «Ο Τυρολέζος». ΑΙΓΑΙΟΝ. Ἀγγλικὴ κωμῳδία. ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ἡ κατασκοπὸς» (Βαρβ. Ρίτα).

ΕΣΠΕΡΙΟΣ. «Ο Πρίγκηψ Ἰωάννης». ΕΛΛΑΣ. Ἀγγλικὴ ἐπιστολογραφία. ΑΚΙΛΛΕΙΟΝ. Ἀγγλικὴ κωμῳδία. ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ὁ κύριος ἐκεῖνος». ΜΙΖΟΥΡΙ. «Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀγάπης». ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ἡ κυρουλίστρια τῆς ἐνοικ. ΡΟΞΑΝΑΡΑ. «Ἡ ἀγάπη μου ἐκατομμυρία». ΚΟΛΟΝΑΚΙ. «Ὁ κύριος ἐκεῖνος». ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ὁ κύριος ἐκεῖνος».

ΡΟΞΑΝΑΡΑ. «Τζόν».

Ἐκπομπὲς ἐπανάστασιν

ΠΛΑΣ ΤΑΥΕΛΑΣ μέχρι πρωΐας.

Ραδιόφωνον

Πέμπτη 23)1336

Ἀθηναϊκὴ ὥρα

Ὥρα 9.30 μμ. ἐκ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν: Ἀναμετάδοσις τοῦ Μιλάν. Τὸ ἔργον αὐτοῦ, «Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ἀγάπη», ἀποτελεῖ τὸν τελευταῖον χαρακτηριστικὸν θρυμματισμὸν τῆς ἐποχῆς μας.

Τὴν 11.45 μμ. θὰ μεταδοθῇ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς Ἀθηνῶν ἡ ἀναμετάδοσις τῆς βραδυνῆς ἐκείνης ἑβδομάδος τῆς ἐξαίρετος ἔργου ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα θὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Μιλάνου.

ΕΕΣ

ΑΘΗΝΩΝ (κγ. 904—331.9). 6 μ.μ. Ἐκπομπὴ συναυλίας «Ἀλέκος ἀκ. Ἐφόρου (Μουσικὸς), Γκαλάν (Γκοσκα), Ἀρμάν (Μπαρίτονος), Ἀνδρέας κ.ἀ. 9.10 μ.μ. Ἑλληνικὸς χορός. 12 μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας (Ἐκφωνήσεις). «Τὸ πουλὶ τῆς φωτιᾶς» (Στραβίνσκυ).

ΒΑΡΑΝΙΑ (κγ. 224—μ. 1339). 4. 30 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν. 5 μ.μ. Ἐκπομπὴ ἐκ τοῦ Μονάχου. 6 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία (Ἐκφωνήσεις). 8.15 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 8.30 μ.μ. Ἀρία τοῦ Νεστόρος. 9 μ.μ. Ρεσιτὰλ φωνῆς. 9.45 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 10.30 μ.μ. Συναυλία. 11 μ.μ. Ἐπιστολογραφία. 11.45 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 12 μ.μ. Μουσικὴ ὀργήτρας. 1.45 μ.μ. Ὑστερα μουσικὴ ὀργήτρας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κγ. 1195—μ. 251). 5 μ.μ. Μουσικὴ ὀργήτρας. 6 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 8 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 8.10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 8.20 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 8.30 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 9.10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 10.30 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 11 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 11.45 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 12 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 1 μ.μ. Ἐκφωνήσεις.

ΒΕΡΟΜΥΣΤΕΡ (κγ. 556—μ. 540). 5. 30 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 6 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 6.50 μ.μ. Κοντέρτο διὰ πιάνο. Σύνθεσις Ἀλεξάνδρου Σκρίαμπιν. 7 μ.μ. Ὀρχήστρα Σάντοφ Μόρρις. 8.20 μ.μ. Ἐκφωνήσεις.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κγ. 363—μ. 826). 7.15 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσικὴ. 8.15 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσικὴ. 9.15 μ.μ. Ἐλληνικὴ μουσικὴ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (κγ. 620—μ. 483). 5 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. Συναυλία. Ὑμνοι κατὰ τὴν ἀνάστασιν (Β. Ἀμπρόζιο). Ἐκφωνήσεις. 11.15 μ.μ. Ἐκφωνήσεις. 0.10 μ.μ. Ἐκφωνήσεις.

ΛΑΝΤΣ (κγ. 1303—μ. 230.2). 7 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία (Ἐκφωνήσεις). Ἀρία τοῦ Ἀμπρόζιο. Ἐκφωνήσεις. Ἀγγελικὸς Τσιγκόνε (Ἐκφωνήσεις). Ἀγγελικὸς Τσιγκόνε. Ἐκφωνήσεις.

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΗΝΤΕΝ ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΚΗΝ ΣΥΜΠΡΑΞΙΝ ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 22. (Ἀθην. Πρ.).— Ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς μεταδίδει τὸ κείμενον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Ἤντεν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συντονισμοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Τὰ κύρια σημεῖα αὐτοῦ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1ον) Τὴν 14ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1935 ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συντονισμοῦ ἀνεγνώρισεν ὅτι πᾶσα πρότασις σχετικὴ μὲ τὰ ληφθησόμενα μέτρα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε. θὰ ἔδει νὰ διατυπωθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς 3ης παραγράφου τῆς προβλεπούσης τὴν ἀμοιβαίαν βοήθειαν τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν ἐναντίον εἰδικοῦ μέτρου στρεφομένου κατὰ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ Κράτους παραβάντος τὸ Σύμφωνον.

2ον) Ἡ ἐφαρμογή, ἐν τούτοις, τῆς ἀρχῆς ταύτης προϋποθέτει εἰδικὴν συνεργασίαν τῶν ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. Συνεπῶς ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις ἤθελησε νὰ μάθῃ ἐὰν αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας θὰ ἦσαν διατεθειμέναι νὰ παρασχοῦν τὴν συνδρομήν των ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Ἰταλία θὰ ἐλάμβανεν εἰδικὰ στρατιωτικὰ μέτρα κατὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὅπως παρεμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ ἂν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξουν.

3ον) Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐν ἀρχῇ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν γαλλικὴν ἐὰν ἔδιδεν εἰς τὴν 3ην παράγραφον τοῦ 16ου ἄρθρου τὴν ἰδίαν ἑρμηνείαν, τὴν ὁποίαν ἔδιδεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου.

4ον) Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησε προφορικῶς τὴν 14ην Ὀκτωβρίου, διευκρινίζουσα ὅτι ἡρμήνευσε τὸ ἄρθρον 16ον ὡς ἐπιβάλλον πλήρη ἀλληλεγγύην ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπέναντι ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑφίστατο τὴν ἄδικον ἐπίθεσιν.

5ον) Ἐπηκολούθησαν νέαι γαλλο-βρεταννικαὶ συνομιλίαι διὰ νὰ διευκρινισθοῦν μερικὰ σημεῖα ἀφορῶντα τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν. Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δι' ἐγγράφου διακοινώσεως, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἡ ὑποστήριξις τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν δέον θὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν προτέρων πλήρης καὶ ἀνεπιφύλακτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑρμηνείας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ αἱ δύο χῶραι δίδουν εἰς τὸ 16ον ἄρθρον. Οὕτως, ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

6ον) Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τονίζει ὁ κ. Ἤντεν, δέον νὰ διευκρινισθῇ σαφῶς μία ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰς συνεννοήσεις, εἰς τὰς ὁποίας, κατ' ἀνάγκην προέβησαν συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω ἀποφασισθέντων τὰ ναυτικά, στρατιωτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ ἐπιτελεῖα τῶν δύο χωρῶν.

7ον) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἐδηλοῖ ὅτι εἶνε τελείως ἀσύστατοι αἱ φῆμαι, αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν, περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν αἱ ὡς ἄνω συνεννοήσεις τῶν ἐπιτελείων ἀφεώρων τὰ βορειοανατολικὰ σύνορα τῆς Γαλλίας. Τονίζεται ὅτι αἱ συνεννοήσεις ἀφεώρων ἀποκλειστικῶς τὴν κοινὴν δρᾶσιν ἐν περιπτώσει ἐχθροπραξιῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κυρώσεων ἐν τῇ παρούσῃ διαφορᾷ. Οὐδὲν ἄλλο ἐνδεχόμενον ἀντιμετωπίσθη.

8ον) Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω συνεννοήσεων μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως προέβη εἰς τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου εἰς παρομοίαν ἔρευναν πλησίον τῶν κυβερνήσεων Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας θὰ ἦσαν διατεθειμέναι νὰ παρασχοῦν τὴν συνδρομήν των ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Ἰταλία θὰ ἐλάμβανεν εἰδικὰ στρατιωτικὰ μέτρα κατὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὅπως παρεμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ ἂν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξουν.

3ον) Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐν ἀρχῇ νὰ ἐρωτήσῃ τὴν γαλλικὴν ἐὰν ἔδιδεν εἰς τὴν 3ην παράγραφον τοῦ 16ου ἄρθρου τὴν ἰδίαν ἑρμηνείαν, τὴν ὁποίαν ἔδιδεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου.

4ον) Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπήντησε προφορικῶς τὴν 14ην Ὀκτωβρίου, διευκρινίζουσα ὅτι ἡρμήνευσε τὸ ἄρθρον 16ον ὡς ἐπιβάλλον πλήρη ἀλληλεγγύην ἑνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπέναντι ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑφίστατο τὴν ἄδικον ἐπίθεσιν.

5ον) Ἐπηκολούθησαν νέαι γαλλο-βρεταννικαὶ συνομιλίαι διὰ νὰ διευκρινισθοῦν μερικὰ σημεῖα ἀφορῶντα τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν. Τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δι' ἐγγράφου διακοινώσεως, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἡ ὑποστήριξις τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν δέον θὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν προτέρων πλήρης καὶ ἀνεπιφύλακτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἑρμηνείας, τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ αἱ δύο χῶραι δίδουν εἰς τὸ 16ον ἄρθρον. Οὕτως, ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

6ον) Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τονίζει ὁ κ. Ἤντεν, δέον νὰ διευκρινισθῇ σαφῶς μία ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰς συνεννοήσεις, εἰς τὰς ὁποίας, κατ' ἀνάγκην προέβησαν συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω ἀποφασισθέντων τὰ ναυτικά, στρατιωτικὰ καὶ ἀεροπορικὰ ἐπιτελεῖα τῶν δύο χωρῶν.

7ον) Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἐδηλοῖ ὅτι εἶνε τελείως ἀσύστατοι αἱ φῆμαι, αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν, περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν αἱ ὡς ἄνω συνεννοήσεις τῶν ἐπιτελείων ἀφεώρων τὰ βορειοανατολικὰ σύνορα τῆς Γαλλίας. Τονίζεται ὅτι αἱ συνεννοήσεις ἀφεώρων ἀποκλειστικῶς τὴν κοινὴν δρᾶσιν ἐν περιπτώσει ἐχθροπραξιῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κυρώσεων ἐν τῇ παρούσῃ διαφορᾷ. Οὐδὲν ἄλλο ἐνδεχόμενον ἀντιμετωπίσθη.

8ον) Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω συνεννοήσεων μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως προέβη εἰς τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου εἰς παρομοίαν ἔρευναν πλησίον τῶν κυβερνήσεων Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας θὰ ἦσαν διατεθειμέναι νὰ παρασχοῦν τὴν συνδρομήν των ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Ἰταλία θὰ ἐλάμβανεν εἰδικὰ στρατιωτικὰ μέτρα κατὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὅπως παρεμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων αὐτῶν καὶ ἂν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ τὸ πράξουν.

9ον) Ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπληροφορήθη ὑπὸ τῶν τριῶν προαναφερθεισῶν κυβερνήσεων τὰ ἐρωτήματα τὰ τεθέντα εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως καὶ τὰς παρασχεθείσας εἰς ἀπάντησιν διαβεβαιώσεις καὶ ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐγνωστοποίησεν ἐπίσης εἰς τὴν Ἰταλικὴν τὰς λαβούσας χώραν μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ βρεταννικῶν ἐπιτελείων συνεννοήσεις. Ἐξ ἄλλου ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις νομίζει ὅτι δυναται νὰ γνωρίζῃ, ὅτι, συνεπείᾳ ἐρωτημάτων ἀπευθυνθέντων εἰς Ἀθήνας, Ἄγκυραν καὶ Βελιγράδιον, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε γνῶσιν τῶν διαβεβαιώσεων τῶν παρασχεθεισῶν εἰς τὴν βρεταννικὴν ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας.

10) Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε μεταγενεστέρως, εἰς ἀντάλλαγμα, παρομοίας διαβεβαιώσεις παρὰ τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως, ἥτις καὶ τὰς γκοσλαυϊκῆς κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίσης παρεσχέθησαν στρατιωτικῆς φύσεως διαβεβαιώσεις καθὼς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μ. Βρεταννίας τὸν διαπεπιστευμένων πλησίον των τριῶν αὐτῶν Κυβερνήσεων.

ΓΕΝΕΥΗ, 22. (Ἀθην. Πρ.).— Δι' ἐπιστολῆς της ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἀπευθυνθείσης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ, ἡ ἐνταῦθα γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία, παρατηρεῖ ἀναφορικῶς μὲ τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Ἤντεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸν ρόλον καὶ τὴν στάσιν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἡ γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία οὐδὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἤντεν ἐκτιθέμενα γεγονότα. Αἱ λίαν σαφεῖς ἐνδείξεις αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸ βρεταννικὸν ὑπόμνημα δύνανται νὰ διαφωτίσουν πλήρως τὰ μέλη τῆς Δεκαοκταμελοῦς Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν ἀντιλήψεων τῆς βρεταννικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὴν σημασίαν καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἐνδεχομένης ἐφαρμογῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3η τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε. Αἱ ἀνταλλαγαὶ ἄλλως τε αὗται τῶν σκέψεων οὐδαμῶς ὑπερβαίνουν, ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἐφαρμογῆς, τὰς κοινὰς ὑποχρεώσεις τῆς δηλουμένης ἀναληφθείσας παρ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ. Ε. Οὐδεμία, συνεπῶς, δικαιολογεῖται ἔκπληξις ἢ παρεξήγησις ἐκ μέρους τῆς διεθνοῦς Κοινῆς Γνώμης.

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου, ὅτι, κατὰ τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ, ἐν Γενεύῃ γίνεται σκέψις ὅπως ἡ Δεκαοκταμελὴς Ἐπιτροπὴ καταρτίσῃ Ὑποεπιτροπὴν ἐξ ἐμπειρογνωμόνων, ἥτις θ' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῶν κυρώσεων εἰς τὸ πετρέλαιον. Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ προσθέτει, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ πετρελαίου πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ ταχύτερον παρ' ὅσον γενικῶς ἐπιστεύετο.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Η ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρητήθη. Ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ναχὰς πασὰν νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν συνασπισμοῦ.

Ὁ Αἰγύπτιος ἡγέτης ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ ἀπάντησιν, θὰ πράξῃ δὲ τοῦτο τὴν Παρασκευὴν, ὁπότε θὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ ἡ συνέλευσις τοῦ κόμματος.

Εἰς τοὺς κύκλους τῆς Οὐάφντ, πρὸς τὸ παρὸν, ἐκδηλοῦται διάθεσις ὅπως μὴ γίνῃ ἀποδεκτὸς ὁ σχηματισμὸς τοιαύτης Κυβερνήσεως.

Ο ΒΕΧΗΜΠ ΠΑΣΑΣ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΡΑΣ ΝΤΕΣΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, μετὰ τὴν ἥτταν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ ρὰς Ντέστα ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Γκρατσιάνι, ὁ Νεγκοὺς ἀπεφάσισεν ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸν ρὰς Ντέστα μὲ τὸν Τοῦρκον ἐπιτελάρχην τοῦ αἰθιοπικοῦ στρατοῦ Βεχῆμπ πασᾶν. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς προσθέτει ὅτι ἡ εἴδησις αὐτὴ ἐπροξένησε ζωηρὰν αἴσθησιν εἰς τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα τοῦ μετώπου καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ κλονίσῃ τὸ ἠθικόν των.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΝ ΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΑΒΟΝΤΑΣ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 1ην ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν ἠσχολήθη ἐπὶ μακρὸν καὶ μὲ τὰ προταθέντα ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων νέα μέτρα πρὸς πρόληψιν τῶν διπλοψηφιῶν.

Ἐκρίθη ὅτι ἡ ἔκδοσις στρατολογικοῦ πιστοποιητικοῦ δι' ὅσους ἐκ τῶν ἐκλογέων δὲν ἔχουν ἀπολυτήριον στρατοῦ καθίσταται δυσχερὴς λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ μεσολαβοῦντος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς χρόνου καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ἀποκλεισμὸν ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἐκλογέων. Ἀπεφασίσθη σχετικῶς νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως σύστασις πρὸς τὰς ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως ἐλέγχουν ἰδιαιτέρως τὰ βιβλιάρια τὰ ἐκδοθέντα μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου, ἐφ' ὅσον δὲ ἔχουν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τοῦ βιβλιαρίου, νὰ μὴ ἐπιτρέπουν εἰς τὸν φέροντα νὰ ψηφίσῃ προτοῦ ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά του.

Τὴν ἑσπέραν ὁ ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ κ. Γεωργακόπουλος ἐπεσκέφθη τὸν κ. Σοφούλην καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Ὁ κ. Σοφούλης ἐγένετο τὴν 10. 45' π. μ. δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς ἀκρόασιν παραταθεῖσαν ἐπὶ ἡμίωρον.

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Σοφούλης ἐπεκαλέσθη τὴν μεσολάβησιν τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν λῆψιν αὐστηρῶν μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἐκλογάς, εἰσηγηθεὶς συγκεκριμένως τὴν ἀφαίρεσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν πάσης σχετικῆς ἁρμοδιότητος ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς σχετικῆς μερίμνης εἰς τὸν στρατόν.

Ἐτόνισεν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν διπλοψηφιῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πλαστῶν βιβλιαρίων:

«Λυποῦμαι διότι εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ διατυπώσω τὴν πλέον ἔντονον διαμαρτυρίαν μου διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πλαστῶν βιβλιαρίων. Ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἠρνήθη νὰ υἱοθετήσῃ τὸ προταθὲν παρ' ἡμῶν μέτρον τῆς ἐμβαπτίσεως τοῦ δακτύλου εἰς ἀνεξίτηλον ὑγρὸν — μέτρον ἐν τούτοις, τὸ ὁποῖον χωρὶς ποσῶς νὰ θίγῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐκλογέων θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ἀπόλυτον γνησιότητα τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος — ὑπεχρέθη κατηγορηματικῶς νὰ προβῇ τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἴδρυσιν χωριστῶν ἐκλογικῶν τμημάτων διὰ τοὺς λαβόντας βιβλιάρια κατὰ τὸ 1935.

Ἡ Κυβέρνησις προβαίνουσα περαιτέρω ὑπεχρέθη ἐπίσης ὅτι δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου θὰ ἐπέβαλλεν αὐστηροτάτας ποινὰς εἰς τοὺς κατόχους πλαστῶν βιβλιαρίων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεχείρουν νὰ χρησιμοποιήσουν ταῦτα.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ μέτρον τοῦτο ὅμως ἐπεκράτησεν ἐν τέλει ἡ ἀβάσιμος ἀντίληψις ὅτι ὁ μέχρι τῶν ἐκλογῶν χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Εἰσηγήθημεν τότε ἕνα ἄλλο μέτρον, ἡ εὐχέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου ἀπὸ κανένα δὲν ἠτο δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ, νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ λαβόντες βιβλιάρια μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου νὰ προσκομίζουν εἰς τὴν οἰκείαν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸ ἀπολυτήριον τοῦ στρατοῦ ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου ὅτι νομίμως ἀπηλλάγησαν τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων, τὸ ὁποῖον νὰ σφραγίζηται μετὰ τὴν ψήφισιν ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ χρησιμοποίησίς του εἰς ἄλλο ἐκλογικὸν τμῆμα.

Καὶ ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἐφαίνετο μὴ ἔχουσα ἀντιρρήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν, τοὐλάχιστον, τοῦ μέτρου τούτου, τὴν τελευταίαν στιγμὴν, κατὰ τρόπον τελείως ἀνεξήγητον, ἠρνήθη νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ. Ἡ ἐπιμονὴ αὕτη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τοῦ ν' ἀρνηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ οἱονδήποτε μέτρον ἀμύνης κατὰ τῆς νοθείας, ἡ ἄρνησις δὲ τοῦ νὰ παραδεχθῇ τὸ ἀπλούστατον τοῦτο καὶ στοιχειωδέστατον μέτρον τῆς προσαγωγῆς καὶ σφραγίσεως τοῦ ἀπολυτηρίου τοῦ στρατοῦ, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν καλῆς θελήσεως ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων, τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, Συμβούλων Ἐπικρατείας καὶ λοιπῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων κρατικῶν λειτουργῶν. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ σήμερον τὴν 6ην μ.μ. καὶ αὔριον τὴν μεσημβρίαν διὰ νὰ συνεχίσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὴν ὅλην ἐργασίαν. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνουσαι ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἐπαναφερομένων καὶ τῶν κριθησομένων ὡς μὴ συγκεντρούντων τὰ νόμιμα προσόντα θ' ἀνακοινωθοῦν τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶχεν ἀπευθύνει ἀπὸ τῆς 18ης Ἰανουαρίου πρὸς τὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα διὰ τῆς συντακτικῆς πράξεως ἀνετίθετο ἡ γνωμοδότησις διὰ τοὺς ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοὺς ἀπολυθέντας καὶ διορισθέντας ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου, τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον, διαγράφουσαν τὰ ὅρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε νὰ γνωμοδοτήσουν:

«Ἡ ἐκ τῶν γεγονότων τῆς 1ης Μαρτίου 1935 δημιουργηθεῖσα ἀνώμαλος κατάστασις ἐπέδρασε σοβαρῶς ἐπὶ τῶν Πανεπιστημίων, τῶν Ἀνωτέρων Σχολῶν καὶ τοῦ Σώματος τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, οὕτως ὥστε νὰ κλονίσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἰσότητος, αἵτινες ἀποτελοῦν τὰς βάσεις τῆς εὐρύθμου λειτουργίας αὐτῶν. Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συνεπειῶν τούτων ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως, κατὰ τὸν ἐν τῇ συντακτικῇ πράξει ἀναφερόμενον τρόπον, προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν τε γενομένων, ἀπολύσεων καθηγητῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν ἐπακολουθησάντων διορισμῶν καὶ προαγωγῶν.

»Διὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀπολύσεων θὰ ἐπανορθωθοῦν αἱ ἀδικίαι, αἵτινες μοιραίως ἐτελέσθησαν λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἔλαβε χώραν ἡ ἐκκαθάρισις, ἐπαναφερομένων εἰς τὰς θέσεις των τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπέπεσαν εἰς βαρέα κατὰ τοῦ κράτους καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν παραπτώματα, δι' ἃ ὑπὸ συνήθεις περιστάσεις, θὰ ἐπεβάλλετο ἡ ποινὴ τῆς ἀπολύσεως.

»Διὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν διορισμῶν ἐπιδιώκεται κατὰ κανόνα ἡ διατήρησις τῶν εἰσελθόντων εἰς τὸ Σῶμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων χρησίμων καὶ ἱκανῶν στοιχείων καὶ ἡ ἔξοδος ἐξ αὐτοῦ τῶν μὴ ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἱκανότητας πρὸς ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των. Τέλος διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν προαγωγῶν σκοπεῖται ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐν ἑκάστῃ ὑπαλληλικῇ ἱεραρχίᾳ τάξεως.

»Εἶνε πρόδηλον, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἰδεολογία τῶν κρινομένων, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν παρέσυρεν αὐτοὺς εἰς καταχρήσεις τῆς ἐκ τῆς θέσεώς των ἐξουσίας, δὲν θὰ ἀποτετέσῃ ἀντικείμενον κρίσεως.

Παρὰ τὴν ὡς ἄνω ἐγκύκλιον, οὐδὲν ἐκ τῶν συσταθέντων διὰ τῆς Συντακτικῆς πράξεως συμβουλίων ὑπέβαλεν ἔκθεσιν. Ἡ στάσις αὕτη τῶν συμβουλίων ἐχαρακτηρίζετο ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὡς ἀδικαιολόγητος ἀποφυγὴ ἀναλήψεως εὐθυνῶν.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΙΜΑΤΗΡΑΣ ΣΚΗΝΑΣ

Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ 9ου Τμήματος κ. Γαϊτάνος, συνεχίζων τὰς ἀνακρίσεις του διὰ τὰς αἱματηρὰς σκηνὰς τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη, ἐξήτασε χθὲς διαφόρους μάρτυρας καὶ ἔλαβε τὰς ἀπολογίας τῶν δύο ἄλλων κατηγορουμένων.

Ἐκ τῶν πέντε συλληφθέντων διὰ τὰς σκηνὰς ἐκρίθησαν προφυλακιστέοι, ὁμοφωνίᾳ εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ, οἱ Ν. Φεοδενέλης καὶ Ἐμ. Σπανουδάκης. Οἱ λοιποὶ Παπαδόπουλος, Ἀραβαντινὸς καὶ Μαρκέτος ἀφέθησαν ἐλεύθεροι.

Ἐξ ἄλλου οἱ κατηγορούμενοι διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ Χαλανδρίου, ὁμοφωνίᾳ εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ, ἀφέθησαν πάντες ἐλεύθεροι. Μεταξὺ τούτων ἦτο καὶ ὁ βενιζελικὸς μπράβος Καραβασίλης, ὁ ὁποῖος μόλις ἀφέθη ἐλεύθερος ἐδημιούργησεν ἐπεισόδιον εἰς τὸν διάδρομον τῆς Εἰσαγγελίας, ἐπιτεθεὶς ἐναντίον ἑνὸς ἀντιβενιζελικοῦ πολίτου. Ὁ Καραβασίλης μετὰ τὸ ἐπεισόδιον ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐξαφανισθείς.

Οἱ συλληφθέντες διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ Ἀμαρουσίου ἀδελφοὶ Νικ. καὶ Φώτιος Μούσης ἀπελογήθησαν χθὲς ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 4